

Županski kandidat **Ksandi Javornik** se je rodil leta 1962 v Razborci, že od svojega otroštva pa živi v Slovenj Gradcu. Tu je hodil v osnovno šolo, srednjo pa je obiskoval na Ravnah na Koroškem. Študiral je na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju, kjer je leta 1986 diplomiral. Študij je nadaljeval na Pravni fakulteti v Mariboru in leta 2003 postal magister znanosti. Po diplomi se je zaposlil v Tovarni usnja Slovenj Gradec, kot vodja operativne in tehnološke priprave dela, nato pa je več let delal kot samostojni komercialist v omenjenem podjetju. Leta 1996 se je zaposlil na Upravni enoti Slovenj Gradec kot vodja Oddelka za občo upravo. Med letoma 2003 in 2007 je bil zaposlen na Mestni občini Slovenj Gradec kot direktor občinske uprave, sedaj pa je od leta 2007 direktor Poslovne enote Banke Koper v Slovenj Gradcu. Kot direktor občinske uprave si je pridobil dragocene izkušnje za vodenje občine.

1. Kateri so trije najpomembnejši (konkretni) projekti, ki jih nameravate pričeti oziroma izpeljati v skrajšanem županskem mandatu?

Ker gre za nadomestne županske volitve, je program dela za štiriletno obdobje že začrtan in se tudi izvaja, zato ga je mogoče le dopolniti in ponovno določiti prednostne naloge. Tako so moji kratkoročni cilji:

- dokončati projekte, ki že potekajo: glasbena šola, mrežni podjetniški inkubator (MPIK), itd.
- dokončanim projektom dati vsebino, ki bo omogočila, da bodo iz prihodkov od njihovega delovanja pokrivali stroške obratovanja,
- izpeljati projekte, ki so jih vaške in četrtne skupnosti vključile v Strateško razvojni program 2012- 2015,
- znižati stroške delovanja občinske uprave in občinskih organov za 10 %, kar bomo dosegli z zmanjšanjem zaposlovanja in reorganizacijo občinske uprave, ki bo zagotavljala večjo

učinkovitost,

- podpiral bom, v okviru proračunskih zmožnosti, vse najpomembnejše dejavnosti raznih slovenjegraških društev in drugih organizacij ter vaških in četrtnih skupnosti, katerih cilj je izboljšanje kakovosti življenja vseh občanov naše mestne občine.

2. Kakšna je vaša ocena delovanja konkretnih javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je občina (pri mnogih so se postavljala tudi vprašanja o netransparentnem zaposlovanju)? Kako bi tem zavodom omogočili, da bi lahko delovali boljše?

Ocenjujem, da je pri delovanju javnih zavodov, ki so bili ustanovljeni v zadnjem obdobju (ter tistih, ki delujejo že vrsto let) še veliko rezerv pri racionalizaciji poslovanja. Nenazadnje je bil cilj ustanovitve teh javnih zavodov prav transparentnost sredstev javne porabe in zmanjšanje stroškov pri plačevanju zunanjih izvajalcev, zato pa je toliko nujneje, da z dobrimi programi in ustreznim pristopom tudi javni zavodi dvignejo svojo učinkovitost. Mestna občina jim pri tem lahko pomaga s prenosom projektov in ustreznimi usmeritvami.

3. Med nekaterimi občani velja prepričanje, da je Slovenj Gradec (finančno gledano) premajhna občina, da bi lahko svojo prepoznavnost gradil na čisto vseh področjih. Za širšo prepoznavnost bi po tej miselnosti občina morala določiti konkretne prioritete svojega razvoja (na primer pospešen razvoj kulturni dejavnosti v navezavi z nazivom Mesto miru). Boste nadaljevali dosedanjo prakso in obljublimate vse (rezultat pa je pogosto bliže nič) ali nameravate v svojem županovanju zastaviti prioriteta področja?

Slovenj Gradec mora v prvi vrsti postati še prepoznavnejši. Področje kulture je zelo široko, naziv glasnik miru je le eden od kulturnih segmentov, ne gre torej računati zgolj nanj, saj v lokalnem smislu na tem področju ne moremo storiti veliko, saj je organizacija mest glasnikov miru mednarodna, tam pa je Slovenj Gradec že uveljavljen. Dejstvo je, da prav kulturne institucije v Slovenj Gradcu predstavljajo velik kulturni potencial, ki bi moral biti še bolje promoviran v navezavi s kulturnim turizmom, zato menim, da jim je treba pri tem pomagati pri iskanju sredstev za še bolj kakovostne in prodorne programe.

4. Če navežemo vprašanje na prejšnjega: kakšno vlogo bi po vašem mnenju moral pri razvoju mesta imeti naziv Mesto miru in kako sami dojemate ta naziv?

Sam naziv glasnik miru bo lahko k razvoju mesta pripomogel bore malo, če ne bomo nanj znali uspešno navezati drugih panog turizma, aktivnosti v nevladnih in vladnih organizacijah in strukturah. Nazivu je potrebno dati tudi zunanjo obliko, bodisi v organizaciji prireditelj, ki bi privabile turiste, aktiviste, humanitarne delavce, bodisi skozi sodelovanje v drugih nevladnih mednarodnih organizacijah, ki bi Slovenj Gradec opredelile kot neke vrste slovensko mirovniško središče, mogoče tudi skozi institucionalizacijo mirovniških aktivnosti (institut, center, zavod). Trenutno je pač tako, da vse aktivnosti v zvezi z mestom miru potekajo na nivoju občine ter galerije, nekaj malega tudi šole, potrebno pa bi bilo dejavnosti razširiti tudi na druge sodelujoče partnerje.

5. Že nekaj časa obstaja prepričanje o postopni provincializaciji Slovenj Gradca, oziroma če se izrazimo z besedami, ki jih je že pred časom uporabil filozof Vinko Ošlak: včasih je

bil najmanjše mesto, danes pa je največja vas. Kako bi se sami opredelili do te trditve?

To je seveda subjektivno mnenje, ki si ga pač kdo oblikuje, dejstvo pa je, da Slovenj Gradec postopoma izgublja meščanski duh tudi zaradi menjave generacij. Če so nam mnogi pred časom še očiteli pretirano »meščanskost«, »purgerstvo« in to v slabšalnem pomenu, pa je sedaj očitno spet narobe, če smo se uspeli tega pridevnika otresti. Težavo vidim v delovnih migracijah, veliko meščanov se je odselilo zaradi boljših služb, v mesto se je priselilo mnogo občank in občanov od drugod in pač ne živijo z mestom temveč zgolj v njem. S tem ni nič narobe, to me celo zelo veseli, saj je Slovenj Gradec očitno še vedno dovolj privlačno mesto za življenje v njem. Opažam pa, da so se občanke in občani nekoliko zasitili in naveličali visoke kulture, zelo radi namreč obiščejo tudi kako enostavnejšo zabavno ali zabavno-glasbeno prireditev. Mislim, da je potrebno najti ravnovesje v kulturni ponudbi. Za vsakogar nekaj torej. Slovenj Gradec ima svoje prednosti, tudi kakšno pomanjkljivost, ena od slednjih je nedvomno upad gospodarske moči, čemur bom kot župan posvečal še posebno pozornost. Sem pa ponosen in vesel, da sem Slovenjgradčan ter da lahko ustvarjam in delam v prijaznem, odprtem in mirnem okolju.

6. Nekatere večje načrtovane investicije (npr. projekt term, glasbena šola, podjetniški inkubator) se bodisi premikajo počasi ali pa se celo niso niti dobro pričele (terme). Kakšen je vaš konkreten plan glede teh projektov v zaostrenih gospodarskih razmerah?

Seveda so težave, s katerimi se bom moral spopasti, resne. Zaostrene gospodarske razmere, kot jih imenujete, pa so globalnega značaja. Če ustavimo še investicije v javno infrastrukturo, potem bo nezaposlenih samo več, ne manj, saj bodo k stečaju ali odpuščanju prisiljene tudi tiste družbe, ki sedaj vsaj še kaj ustvarijo z delom za proračunske naročnike. Projekte, ki so v teku, je potrebno izpeljati do konca, in to čim bolj racionalno. Z novimi projekti pa nekoliko počakati, vsaj toliko, da vidimo, kakšne ukrepe za krepitev gospodarstva in zmanjševanje javnega primanjkljaja bo pripravila nova vlada.

7. Namesto skupnih projektov, ki bi jih zastavljale Koroške občine, le-te pogosto solirajo (npr. razdor Slovenj Gradec - Ravne), mlade pa se v občini pogosto slabo vključuje v procese odločanja celo na področjih, ki jih neposredno zadevajo (npr. novi MKC). Kako boste spodbudili medobčinsko in medgeneracijsko sodelovanje?

Skupne projekte je resnično težko načrtovati, saj gre pri takih projektih vedno za problem lokacije, denarja, zaposlenih itd. Vsaka občina pač skuša uveljaviti svoje interese, kar je razumljivo, saj noben župan ne more razočarati svojih občank in občanov. Menim, da sodelovanje med občinami ni tako zelo slabo, kot deluje na prvi pogled, sploh občine Mislinjske in Dravske doline relativno dobro sodelujejo med seboj, pa tudi veliko možnosti je še odprtih. Ker so občine Mežiške doline le štiri, je to morda boljši recept za uskladitev interesov, kot večno iskanje konsenza med osmimi ali celo dvanajstimi občinami koroške statistične regije. Razdora med Slovenj Gradcem in Ravnami sam ne vidim, če pa obstaja takšno prepričanje, se ga je potrebno otresti. Če je kdo, potem je politika vnesla razdor tudi na tem področju in kot neodvisen kandidat se bom trudil, da bi do nesoglasij prihajalo čim manj. Glede vpetosti mladih pa bi si želel, da bi se mladi bolje organizirali sami in prišli s predlogi, željami, ne pa da prepuščajo odločitve drugim, ker pač niso obveščeni, ker so zdoma, v Ljubljani, Mariboru itd,

študirajo, potujejo, delajo. Po toči zvoniti je prepozno, bi rekel, zato je dobro, da se mladi sami vključujejo v javne debate in predlagajo izhodišča, ki se jih bom skušal čim bolj držati (v okviru možnosti, ki so žal večkrat v razkoraku z željami).

8. Kakšen je vaš odnos do tretje razvoje osi? Je potrebno dosedanje plane brezpogojno izpeljati ali pa morda iskati alternativne pristope k prometni infrastrukturi (vprašanje zahteva odgovor ali-ali)?

Sam popolnoma razumem pomisleke, ki jih v času načrtovanja 3. razvojne osi izpostavljajo mnoge civilne iniciative na Koroškem in ki se opredeljujejo do umestitve hitre ceste v prostor, ki je na Koroškem zelo specifičen in geografsko problematičen. Vendar moramo vedeti, da zgolj rekonstrukcija obstoječih cestnih povezav najbrž ne bo zadovoljila naših pričakovanj in želja po izboljšanju cestne komunikacije. Avtocestno povezavo potrebujemo že mi, kaj šele prihodnje generacije, zato jo seveda podpiram. Potrebno pa je iskati najboljšo rešitev njene umestitve v prostor, da bi na tak način dosegli čim manjšo obremenitev okolja in narave ter zagotovili ustrezno kvaliteto življenja ob trasi avtoceste.

9. Zadnja leta so nove fakultete in visoke šole v Sloveniji rastle kot gobe po dežju. Potrebuje po vašem mnenju Koroška večje število visokošolskih zavodov, morda celo lastno univerzo?

Beg možganov v večja (študijska in delovna središča) je nedvomno pereč problem, vendar ga z odpiranjem univerz ne bomo zajezili. Dobro je, da določene študijske programe približamo domači mladini in jim na tak način vsaj deloma zmanjšamo stroške bivanja v študijskih središčih, vendar se da to reševati že v smislu vzpostavitve dislociranih enot fakultet, kot to deluje sedaj. Univerze najbrž ne bi bilo smiselno ustanavljati.